

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112224325
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2017:4112224325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou v právnej veci oprávnenej: E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX/X, U., proti povinným: H. X. A. E. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, Ž. a H. X. A. E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, Ž., o určenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnená v návrhu postúpenom na tunajší súd dňa 15.01.2013 žiadala, aby súd určil vyživovaciu povinnosť povinných prispievať navrhovateľke na výživu podľa ich finančných možností od 18.07.1994 do dosiahnutia plnoletosti.. V návrhu uviedla, že vyrastala v detskom domove a rozsudkom OS Levice č. k. 10PaNC 145/2002-25 zo dňa 12.03.2003 bola ako neploletá zverená do pestúnskej starostlivosti a jej rodičia boli zviazaní rozsudkom OS Levice č. k. 8P/404/2008-49 platiť výživné v sume 30% životného minima na ÚPSVaR v U.. Dovŕšením plnoletosti dňa 18.07.2012 sa od pestúnov musela odsťahovať. Je študentkou Strednej odbornej školy obchodu a služieb v F.. Nemá žiadne príjmy a ani iný majetok, býva na internáte školy. Vybavuje si dávku v hmotnej núdzi.

2. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 10.02.2017, na ktoré pojednávanie sa dostavila navrhovateľka. Na pojednávanie sa nedostavila povinná v 1. rade, povinný v 2. rade, doručenie majú vykázané - fikciou doručenia.

3. Navrhovateľka po zákonom poučení podľa § 32 ods. 1 CMP a § 160 CSP k veci uviedla, že keď podávala návrh bola študentkou strednej školy a po dovŕšení plnoletosti sa musela od pestúnov odsťahovať z dôvodu, že si vybavovala dávku v hmotnej núdzi. Žiadala, aby súd rozhodol o učení výživného voči jej osobe od rodičov. O mieste ich pobytu nemá žiadnu vedomosť. V súčasnej dobe je na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 220 eur. Žije aj s druhom s ktorým spolu bývajú, on je zamestnaný.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, z neho najmä: návrh č. I. 1-2, rozsudok č. I. 3-4, 5, rodný list č. I. 6, postúpenie č. I. 13, zápisnica o výsluchu č. I. 15, rodný list č. I. 16, ilustrácie č. I. 22-24, 28-30, vyzoznenie č. I. 41, oznámenie č. I. 43, dožiadanie č. I. 44, REGO č. I. 47, 50, ilustrácia v SP č. I. 51, odpoveď č. I. 54, ÚPSVaR č. I. 55, REGO č. I. 56, ÚPSVaR č. I. 57, potvrdenie č. I. 58, SP č. I. 59, vyjadrenie č. I. 65, správa č. I. 71, REGO č. L. 75, SP č. I. 76, ZVJS č. I. 77, REGO č. I. 78, 80, odpoveď č. I. 81-82, REGO č. I. 85-87, poučenie č. I. 90, ÚPSVaR č. I. 98, DÚ č. I. 99, SP č. I. 100, 103, poučenie č. I. 107, REGO č. I. 108-110.

5. Dokazovaním zistil súd tento skutkový stav:

Oprávnená bola rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 10PaNc 145/2002-25 zo dňa 12.03.2003 zverená do spoločnej pestúnskej starostlivosti manželom F. K. T. G.. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P 457/2006-37 zo dňa 10.10.2007 bola určená vyživovacia povinnosť povinných platiť výživné na maloletú každý vo výške 23,30 eur. Následne rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P 404/2008-49 bola vyživovacia povinnosť povinných zvýšená zo sumy 23,30 eur na sumu 30% životného minima. Toho času je navrhovateľka na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 220 eur. Žije aj s druhom s ktorým spolu bývajú, on je zamestnaný.

6. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté deti je zmena výživného možná len na návrh.

7. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Podľa § 62 ods. 2 cit. zákona obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

9. Podľa § 62 ods. 3 cit. zákona, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

10. Podľa § 62 ods. 4 cit. zákona, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 5 cit. zákona, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 65 ods. 3 cit. zákona, výživné pľnoletých detí upraví súd len na návrh.

13. Podľa § 75 ods. 1 cit. zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a vyššie citovaných zákonných ustanovení súd návrh v celom rozsahu zamietol, pretože dospel k záveru, že navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno. Navrhovateľka nezdokladovala svoje majetkové pomery, nešpecifikovala svoje mesačné výdavky a neuviedla bydlisko ani zamestnávateľa povinných. Zároveň v priebehu konania neopísala rozhodujúce skutočnosti a neoznačila dôkazy, na ktoré sa odvolávala, nepreukázala príjmy povinných a ani druhu s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Z uvedeného dôvodu súd návrh na určenie výživného pre pľnoleté dieťa zamietol.

15. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP. Žiadnemu z účastníkov nepriznal súd náhradu trov konania, nakoľko náhradu nežiadal ani jeden a okrem toho vzhľadom na druh právnej veci je dôvod na jej nepriznanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie zo strany oprávnenej nie je prípustné, nakoľko sa ho výslovne vzdala.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpisaneého súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

4

14C/11/2013

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- c) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.